

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕλληνικής Φιλοσοφίας
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΛΟΝΔΑΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

**ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ**

B'

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Μετὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος ἀποπεράτωσιν τοῦ Καταλόγου τῆς Ἰστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἑταιρείας¹ προσετέθησαν καὶ οἱ ἐπόμενοι κώδικες, ὃν ἐπισυνάπτομεν τὴν περιγραφὴν ἐνταῦθα. Εὐχαριστῶς δ' ἀγγέλλομεν, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς ἑταιρείας ἀπεφάσισε τὴν βιβλιοδεσίαν ἀπάντων τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλόγῳ συμμειουμένων ἀεταχώτων κωδίκων.

254.

Χαρτ. 0,155 × 0,10. Μισθος XVI (φ. 290).

1 (φ. 1^a). Διήγησις περὶ Ἱωσήφ τοῦ παγκάλου.

Ἡ ἀρχὴ ἀκέφαλος καὶ ἀφανῆς. Τὸ φ. 1^a ἀσχισμάνον κατὰ τὸ ἡμέραν. Τέλ. (φ. 290)· ὅπι πάρεξ αὐτοῦ σύκαιστη θεός ζῶν ἐκεῖ· ὃς ουκεῖσσεν τὴν ἡμέρην πολιάν ἐν λόνῃ πολλῇ καταβῆναι εἰς τὸν "Ἄδην" ἀλλ ἐδειξέ με τὸ ἐμὸν φίλατον νίὸν ζῶντα· αὐτὸν δοξάσωμεν τὸν μόνον ἐκ μόνου νόὸν γεννηθέντα σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ αγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αιώνων ἀμήν.

2 (φ. 33^a). «Ἐκ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου παραβολαί·».

3 (φ. 44^b). «Περὶ ποικιλίας ἀμαρτήματα συγχωροῦνται· μετὰ τὸν θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν ευχῶν καὶ τῶν ἐλεημοσυγῶν ὅπου γίνονται διὰ τοὺς απεθαμένους·».

4 (φ. 48^a). «Ἄκουσσον θαυμαστῆν διῆγεν φερόν θαύμα καὶ τοῦτο καὶ θυσία».

Αρχ. «Ἐνας ἀνθρώπος εὐρίσκεται αἰχμαλότος καὶ ἥτον με ἄλισσες».

5 (φ. 48^b). «Περὶ τῶν διδομένων τῶν ἱερέων δέκα τὰ σχρατάρια δέκα ζυγτανοῖς καὶ απεθαμένοις· τῶν θείων διδοκοκάλιων».

Αρχ. «Ἐνας πορτον εἰς τὴν Νικομίδιαν εὑρίσκετον ἀσθενῆς».

6 (φ. 50^a). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ εὐρεθέντος ἀπὸ εἰκοσι μιλίων τοῦ παραδείσου».

7 (φ. 74^a). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ».

8 (φ. 85^a). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδέξου θεοφάγτυρος Χαράκαμπους».

9 (φ. 108^a). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδέξου μεγάλομάρτυρος [Ραφένου] καὶ τῶν σὺν αὐτῷ».

Αρχ. «Ἔτους τετάρτου τοῦ βασιλέως Δεκίου ἦν πολλῇ μανίᾳ κατὰ τῶν πεσεβούντων».

10 (φ. 137^a). «Ἐπιστολὴ Ποντίου Ηλείτου πρὸς θαυμάτες Τιβέριου περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

11 (φ. 141^b). «Ἀντίγραφα Κατεσφρός πρὸς Πότιον Ηλείτον κατηγορηκόν, ο δοὺς τὴν απόφασιν Κούρσος Ῥαραχγάλην καὶ στρατιώτας τὸν αὐτῷ διεγύλισε τὸν ἀριθμόν».

12 (φ. 144^a). «Τοῦ Χριστωτόμου λέγοντος περὶ πότε ἔφάνη δ Χριστὸς εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ εἰς πάτερας φορές ἔφάνη ἀπόκρισις».

13 (φ. 146^b). «Ἄγαμνησις μερικὴ περὶ του Αθω δρούς τὰ λεγόμενα Ήάτρια καὶ πῶς ἐλθόντες τῆς Θεοτόκου πρὸν τῆς τελευτῆς αὐτῆς».

14 (φ. 151^a). «Τοῦ ἐν αγίοις πατρὸς ἡμῶν Δαΐδεις ἀρχιεπο-σκόπος Θεσσαλονίκης Λόγος εἰς τὴν ἑορτάσμαν καὶ σεβάσμιαν ἡμέραν καὶ πρὸς θεὸν μετάστασιν τοῦ ὑπερχρίσου καὶ τιμιωτάτου σύ-ματος τῆς παναγχράντου καὶ παναγχίας μήτηρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Μόνη δὲ ἀπογραφὴ καὶ μετ' αὐτήν ἀρχικὸν ἐμυθρόν Τ, δὲ λόγος αὐτὸς δὲν ἔγραψη, μενοντος ἀγράφου τοῦ ιπολοίπου τοῦ φ. 151^a καὶ τοῦ 151^b.

15 (φ. 152^a). Διηγγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

16 (φ. 177^a). «Θαύμα γένομενον εἰς τὸν ναὸν τῆς υπεραγίας Ηεσ-τόνου εἰς τὴν μονὴν τὴν λεγομένην ἡ μεγάλη, Ἀντίληψις».

17 (φ. 180). Διηγγήσεις ἀνεπίγραφος.

Αρχ. Γέγονέ τις ἐν τῇ ἀγίᾳ Χριστού τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλει μαρτυρίους; ὀνόματι Αρμᾶς.

18 (φ. 181^a). - Ήρι: τοῦ μη μακαρίζειν κοσμικὸν ὑπὲρ μοναχόν·.

19 (φ. 186^b). - Διήγησις πάντη φρέλαψις·.

*Αρχ. Μοναχός τίς διηγήσατο ἡμῖν λέγων ὅτι παραβιλόντος μου ποτὲ τῷ ἐγώ Θεοδωρίτῳ πατριόρῳ Ἀντιοχείᾳ·

20 (φ. 194^a). - Διήγησις πάντη ὄφελιμος περὶ τυνος Φιλεντίλος ἔνορκτη·.

21 (φ. 195^b). - Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλίου τοῦ μεγάλου Θεορία χαρούντος περὶ Πρετορίου συνκλητικοῦ καὶ τῆς τούτου θυγατρὸς; καὶ τοῦ ἀρργεχαρέντος πατέρος τὸν Χριστὸν εγράφει·.

22 (φ. 205^a). - Ήρι: τοῦ Οὐρία βασιλέως, πὼς ελεπρόθηκει καταφυγῆσας τοῦ θυμάσει·.

23 (φ. 215^a). - Ἐκ τῆς διεκθήκης τοῦ Ἀδραράμι·.

*Ἐν τῇ κάτει φὶ τοῦ φ. 218^a τίτλῳ λάθος ἔγινεν καὶ διάβασον τὸ ζερβὸν ματαφατὸν καὶ απέκει γήρησον το φίλον.

24 (φ. 222^a). - Τοῦ ὥστου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νοστευτοῦ Λόγος περὶ εἴδους φυγῆς·.

25 (φ. 224^b). - Διηγήσαις τῶν θυμάτιον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ θυματοργοῦ Πειραγένοι τοῦ μάρτυρος τῶν εἰς τοὺς Σαρακηνοὺς γενομένων·.

*Αρχ. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος ὁ ἐπιλεγόμενος Γουλάς διηγήσατο μοι ὅτι ἐν Διοσπόλει ἦν καλοθεσιν οἱ Σαρακῖνοι τῇ ἴδιῃ διαλέκτῳ ἀμπλε.

*Ἄξιοι προσοχῆς καὶ διάδοσος γράπται Γουλάς (άντι Ιουλᾶς) καὶ Διοσπόλει (άντι ἴδιος πόλεως) ἀπὸ τῶν ἐκδόσεων. Ηρλ. Bibliotheca hagiographica Graeca. Ediderunt socii Bollandiani. Ἐκδ. 6. Ἐν Βενεζίλλαις. 1909 σ. 96 ἢρ. 19. Η διηγήσης ἔχει μελέτης ἐνεκ τὸν διεχθεῶν.

26 (φ. 234^b). - Διηγαναγηνοῦ μοναχοῦ τοῦ ὑποδιακόνου καὶ Στουδίτου Λόγος ποῖη φράσει εἰς τὸν Δεκάλογον τοῦ Μωϋσέως·.

*Αρχ. Δέκι παραγγελίαις εἶναι ὅπου δρισεν ὁ θεός τὸν Μωϋσῆν·

27 (φ. 255^a). - Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κρυστοστόμου περὶ ἐλεγμοσύνης, περὶ πενήτων, καὶ περὶ πλευτῶν·.

28 (φ. 264^b). - Διηγήσαις πάντη ὄφελιμος Μακαρίου μοναχοῦ τοῦ Αἴγυπτου·.

29 (φ. 276^a). - Ηράξεις καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Αθωνᾶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ. "Ὅτε τὸ εν συρχνοῖς παλάτιον φοδόμητε τῷ βασιλεῖ· Ἰνδῶν·.

*Αρχ. Κατ ἐκείνον τὸν κερόν ἰσαν πάντες οἱ απόστολοι εν οἰεροσοκύμιοις·

Τὰ φ. 30, 31, 1518, 252-254, 2720 καὶ 289-290 ἀγράφα.

*Ἐν φ. 289^a. Ἡ βιβλίον τοῦ ποτὲ πειήσαντος ὁ πνεύματι ὁ πίνεις ἡ παναγία

γερμανὸς ὁ ἐν χρόνοις· ἐκ τοῦ Διονυσίου τῆς μόνῆς διάχειρὸς Διονυσίου ιερομονάχου.

Στάχωσις νέα.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

255.

Περγ. 0,14 × 0,092. Αιώνος XI (φ. 140).

Τετραευάγγελον.

Τὸ τοῦ Ματθίου ἀρχεται ἐν φ. 1^a, ἡ ἀρχὴ τοῦ τοῦ Μάρκου εὑρίσκεται ἐν τῷ φύλλῳ τῷ μετά τὸ φ. 53, λείποντα: νῦν, τὸ τοῦ Λουκᾶ ἀρχεται ἐν φ. 80^b, ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ τοῦ Λουκᾶ τῶν Ιωάννου λείπει μεταξὺ τῶν φ. 116 καὶ 117.

Μεταξὺ τῶν φ. 53 καὶ 54, 65 καὶ 66, 75 καὶ 76, 76 καὶ 78, 80 καὶ 81, 91, καὶ 92, 114 καὶ 115, 138 καὶ 139 λείπουσι φύλλα.

Τῶν φ. 57, 100^a, 115 καὶ 116^a σώζονται μόνον οπικάργυρατα.

Ἐν φ. 1^a καὶ 82^a ἀπίτετλα πολύχρωμα. Ἐν δὲ φ. 11^a ἀμυδρέστατα ίχνη αἰκόνων τοῦ εὐχαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στάχωσις διὰ πυγμαχίων ξελίνων, περιενθεμέμενων κατά τὸ ημισφ. διὰ λινοῦ παραβιλλοντος καὶ τὴν ἔρδιν τοῦ κώδικος.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

256.

Περγ. 0,25 × 0,155. Αιώνος ΙΙ' (φ. 94).

1 (φ. 1^a). Κανόνες τῆς ἐν Τρούλλῳ οίκουμενικῆς συνόδου.

Κατά τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Ἀριστενοῦ καὶ μετά τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ, ἐπομένης εἰς ἔκαστον κανόνα. Ἀκέφαλοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας τοῦ λε' κανόνος Οὗτε τοῖς κληρικοῖς μετά τὴν τελευτὴν τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν. Μεταξὺ τοῦ φ. 4 καὶ 5 λείπουσι: τάπερ τοῦ τέλους τῆς ἐρμηνείας τοῦ νγ' κανόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ἐρμηνείας τοῦ σε'.

2 (φ. 8^b). «εἰ τῆς ἐν Νεκαΐᾳ συνόδου τὸ δεύτερον κανόνες καὶ».

Ομοίως κατὰ τὸν Ἀριστενὸν καὶ μετά τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν φ. 10 καὶ 11 λείπουσι: τάπερ τοῦ τέλους τῆς ἐρμηνείας τοῦ σ' κανόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ἐρμηνείας τοῦ σε'.

3 (φ. 13^b). «εἰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένης πρώτης καὶ 6 συνόδου ἐν τῷ γαῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, οὕτως».

Ομοίως κατὰ τὸν Ἀριστενὸν καὶ μετά τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ.

4 (φ. 15^a). «εἰ, Τῆς ἐν τῷ περιωγύμῳ γαῷ τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας γῆτις τὴν οὐκέτιαστην σύνοδον».

Κατὰ τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Ἀριστενοῦ.

γερμανὸς ὁ ἐν χρόνοις· ἐκ τοῦ Διονυσίου τῆς μόνῆς διάχειρὸς Διονυσίου ιερομονάχου.

Στάχωσις νέα.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

255.

Περγ. 0,14 × 0,092. Αιώνος XI (φ. 140).

Τετραευάγγελον.

Τὸ τοῦ Ματθίου ἀρχεται ἐν φ. 1^a, ἡ ἀρχὴ τοῦ τοῦ Μάρκου εὑρίσκεται ἐν τῷ φύλλῳ τῷ μετά τὸ φ. 53, λείποντα: νῦν, τὸ τοῦ Λουκᾶ ἀρχεται ἐν φ. 80^b, ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ τοῦ Λουκᾶ τῶν Ιωάννου λείπει μεταξὺ τῶν φ. 116 καὶ 117.

Μεταξὺ τῶν φ. 53 καὶ 54, 65 καὶ 66, 75 καὶ 76, 76 καὶ 78, 80 καὶ 81, 91, καὶ 92, 114 καὶ 115, 138 καὶ 139 λείπουσι: φύλλα.

Τῶν φ. 57, 100^a, 115 καὶ 116^a σώζονται: μόνον οπκράγματα.

Ἐν φ. 1^a καὶ 82^a ἀπίτετλα πολύχρωμα. Ἐν δὲ φ. 11^a ἀμυδρέστερα ήγη εἰκόνες τοῦ εὐχαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Στάχωσις διὰ πυγμαχίων ξελίνων, περιενθεμέμενων κατά τὸ ημισφ. διὰ λινοῦ παραβιλλοντος καὶ τὴν ἔσχιν τοῦ κώδικος.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

256.

Περγ. 0,25 × 0,155. Αιώνος ΙΙ' (φ. 94).

1 (φ. 1^a). Κανόνες τῆς ἐν Τρούλλῳ οίκουμενικῆς συνόδου.

Κατά τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Ἀριστενοῦ καὶ μετά τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ, ἐπομένης εἰς ἔκαστον κανόνα. Ἀκέφαλοι, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἐρμηνείας τοῦ λε' κανόνος Οὗτε τοῖς κληρικοῖς μετά τὴν τελευτὴν τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν. Μεταξὺ τοῦ φ. 4 καὶ 5 λείπουσι: τάπερ τοῦ τέλους τῆς ἐρμηνείας τοῦ νγ' κανόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ἐρμηνείας τοῦ σε'.

2 (φ. 8^b). «εἰ τῆς ἐν Νεκαΐᾳ συνόδου τὸ δεύτερον κανόνες καὶ».

Ομοίως κατὰ τὸν Ἀριστενὸν καὶ μετά τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν φ. 10 καὶ 11 λείπουσι: τάπερ τοῦ τέλους τῆς ἐρμηνείας τοῦ σ' κανόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς ἐρμηνείας τοῦ σε'.

3 (φ. 13^b). «εἰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένης πρώτης καὶ 6 συνόδου ἐν τῷ γαῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, οὕτως».

Ομοίως κατὰ τὸν Ἀριστενὸν καὶ μετά τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ.

4 (φ. 15^a). «εἰ, Τῆς ἐν τῷ περιωγύμῳ γαῷ τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας γῆτις τὴν οὐκέτιαστην σύνοδον».

Κατὰ τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Ἀριστενοῦ.

5 (φ. 15^a). Ἐπ. Τοῦ μεγάλου Βασιλέως ἐκ τῆς ἡ ἐπιστολῆς κανόνες γῆ.

Κατά τὸν Ἀριστενὸν καὶ μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ. Κανόνες α' – πο', μετά δὲ τούτους (πα' – πε') (φ. 31^a) «Ἐκ τῆς πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπιστολῆς ἐκ τῆς πρὸς ἀδελφούν», πτ' (φ. 31^b) «Ἐκ τῆς πρὸς Γεργύριον πρεσβύτερον, ὃςτε χωρισθήνατοι συνοίκους, γυναικεῖς, πη» (φ. 31^b) «Ἐκ τῆς πρὸς τῆς χωραποικόλους», πθ' (φ. 31^b) «Πρᾶξις τῆς ὁρεύστοντος ἐπισκόπους μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν», ι' (φ. 31^b) «Ἐκ τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον περὶ τοῦ ἄγιου [Πνεύματος] καφ. ἦ... περὶ ἀγράριων ἔθων», εκ' (φ. 32^a). «Ἐκ τοῦ καθηφάλκιου τῆς αὐτῆς πραγμάτειας».

6 (φ. 32^a). Ἐπ. Ταρασίου Κωνσταντίνουπόλεως, Ἀνδρίανδρος Ρώμης.

Φίρε: ἀριθμόν α, ἐποντας δὲ ἀνευ ἀριθμοῦ «Ἐκ τῶν πράξεων», «Ἐκ τοῦ γί τῶν Βισιλείων», «Ἐκ τῆς τετάρτης», «Ἐκ τῆς εἰς τὸν Ἡσαΐαν ἐρμηνείας τοῦ μεγάλου Βασιλέος», «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ὄπ' αὐτῶν ἐπισκόπους ἐπιστολῆς», «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἄγιος Χρυσοστόμου». Ἀπαντά ἐπιτομώτατα καὶ διατετυπωμένα δῶρα διαφόρων τῶν παρὰ Γ.· Ράλλην καὶ Μ. Ποτλήν (Σύνταγμα τῶν θείων καὶ λεπτῶν κανόνων Τόμ. Δ' σ. 375 κ. ἐ.).

7 (φ. 32^a). Ἐπ. Γενναδίου Κωνσταντίνουπόλεως.

8 (φ. 32^a). Ἐπ. ἀγίου Διονυσίου Ἀλεξανδρείας περὶ τοῦ πότε χρῆ τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἀπονηστίζεσθαι».

9 (φ. 32^a). «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀκοινωνήτων μὲν δυτῶν ψόδων δὲ θενάτου κοινωνούντων είτα ἐπίδιούντων».

10 (φ. 32^b) [κε']. «Πλέτρου Ἀλεξανδρείας τοῦ ἄγίου καὶ ἕρομάρτυρος».

11 (φ. 33^b). Ἐπ. Τοῦ ἄγίου Πρηγορίου Νεόκαισαρείας τοῦ θυματουργοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ ικαταδρομῇ τῶν βαρβάρων γεγομένων».

12 (φ. 34^a). Ἐπ. Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου πρὸς Ἀμούν μονάζοντα περὶ γυπνιζομένων».

Ἐποντας ἀνευ ἀριθμοῦ «Ἄλλο», «Ἄλλο τοῦ ἄγιου Μαξήμου», «Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου».

13 (φ. 35^a). «Βιβλία ἀκανόνεστα μὲν ἀναγινωσκόμενα δὲ σοφία Σολομόντος σοφία Σιράχ· Ἐσθήρ· Ιούδηθ· Τόβιας· ἡ παλαιομένη Διδαχὴ τῶν ἀπόστολων καὶ δ Ποιμήν. Τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐπών περὶ τῶν αὐτῶν. Ἰάμβικοι».

14 (φ. 95^b). Τοῦ ἄγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἐκκονέων περὶ τῶν αὐτῶν».

15 (φ. 36^a). «Τοῦ ἄγίου Πρηγορίου Νέσσης πρὸς Λετόνην Μελιτηνῆς».

16 (φ. 37^a). «χ. Τερεθέου Ἀλεξανδρείας ἐνὸς τῶν ἐν Κωνσταντίνου πόλεις ὡν πατέρων τῶν κατὰ Μικαελονίου ἀθροισθέντων διάδοχον ἐσχηκότος Ηεράλου».

17 (φ. 38^a). «χ. Θεοφύλου Ἀλεξανδρείας».

18 (φ. 39^a). «λογίου Μαρέλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς Δόμιου».

«Εποντας (φ. 39^b)· Τοῦ αὐτοῦ τοῖς κατά Λιβύην καὶ Πανταπόλειν ἐπίσκοποις», «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Μικέμπον διάκονον», «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γαννιδίουν ἀρχιμανδρίτην».

19 (φ. 39^b). «καθ. Εὐάλωγέου Ἀλεξανδρείας».

20 (φ. 40^a). «λ. Γενναθέου Εἰωνισταντενούπολεως καὶ τῆς τρυπανούτης ἐγδημούστης θέρας συνέδου». ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΥ ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ Ε.Π.Π.

21 (φ. 40^b). «Ἐγράφη, ἀπὸ Κωνσταντίνουπόλεως Μαρτυρίῳ ἐπίσκοπῳ» Αντιοχείας περὶ τοῦ πῶς δειγματίον τοὺς αἱρετικοὺς προσόντας τὴν ἐκκλησίαν».

22 (φ. 40^b). «λᾶ. Τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου πρὸς Ρουμάνον ἐπίσκοπον».

23 (φ. 41^a). «λγ. Τοῦ ἁγίου ἀπόστολου Παύλου Κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ ἵε».

24 (φ. 41^b). «λδ. Τῶν ἁγίων ἀπόστολων Πέτρου καὶ Παύλου Κανόνες ἵε».

25 (φ. 43^a). «λε. Κοινῷς τῶν ἀπόστολων πάντων καγόνες ἔτι».

26 (φ. 43^a). «λζ. Τὰ κεφάλαια τοῦ τῆς μεγάλλης ἐκκλησίας χρυσοῦσύλλου τοῦ Παύλου επανενεγόν περὶ τῶν προσφύγων δούλων».

27 (φ. 43^b). «λζ. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου περὶ τίτλου καὶ χωρὶς ἀμφιτίματων».

28 (φ. 44^a). «Τοῦ αὗτοῦ πόσοι τόποι τῶν ἐπίτιμών καὶ τίνες».

29 (φ. 45^b). «λθ. Δημητρέου μητροπολέτου Βύζαντος περὶ Ιακωνίτῶν καὶ Χατζετζαρίων».

30 (φ. 45^b). «μβ. Περὶ Μασαλιανῶν τῶν γῆν Βογομίλων».

31 (φ. 46^a). «μχ. Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Βενετίας γέγονα δὲ οὗτος ἐπὶ τοῦ πατριάρχου κύρῳ Ἀλεξίου».

32 (φ. 46^b). «μβ. Λεόντεος ἀρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας ἐκ τῶν τριῶν ἐπίστολῶν περὶ ἀξύμων ἀπὸ τῆς πρώτης».

33 (φ. 46^b). «μγ. Πρὸς τοὺς λέγοντας ως ἡ Ρώμη πρώτος θρόνος».

34 (φ. 50^a). «μᾶ. Τοῦ ἀγέου Εβασταῖον παραγγελία πρὸς τὸν
ἱέρεα τῆς Θείας λειτουργίας».

35 (φ. 50^b). «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀγίας ματαλήψεως».

Μόνον τὰς Τὸν καθεκάστην ημέραν μετάλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων,
εἰτα δὲ λείπουσι φύλλα.

36 (φ. 51^a). «Ἄσηλοι Κεράλαια περὶ ἀμαρτημάτων.

Ἀρχονταὶ ἀκάραλικά ἀπὸ τῶν λέξεων τοῦ προσώπου τῶνδες ἐν δέκαιαι καὶ εἴκοσι
καὶ τριάκοντα χρόνοις ή ἔτοις αὐτοῦ τοῦ τέλους ὑφελόμενος τὸ ἡμισυ.

Μετὰ τὸ προσώπιον κεράλαια βρχίζει «Περὶ μαλακίας» (φ. 53^a), «περὶ πορ-
νεύσεως» (φ. 54^a), «περὶ μονχείας» (φ. 54^c), «περὶ ἀρσενικοτίκεως» (φ. 54^d), «περὶ παιδεψθεοτίκεως» (φ. 54^e), «περὶ κτηνοβάτων» (φ. 54^f), κτλ.

37 (φ. 59^a). «Ἔδον τὸ δεύτερον τῶν διερόρων ἐπιτιμίων».

Αρχ. Καὶ αὗται αἱ διάφοραι τῶν ἔξομολογουμένων καὶ τῶν τούτοις ἀναδε-
χομένων καὶ περὶ βρύσεως καὶ πόσεως καὶ εὐχῆς τῶν δὲ ἔξομολογουμένων
εἰσὶ τροποὶ παρεμοὶ διάφέροντες ἄλληλων δέκα.

38 (φ. 66^a). «μᾶ. Γνωσκε δὲ καὶ τὰ ἐπίτιμα ἀπέρ οὐγ' ἥμετε; ἀλλ' ο
μέγας ταῖς παράπεσοσσις ἔξέθετο Εβασταῖος».

39 (φ. 69^b). «γᾶ. Κεράλαια τινὰ ἀπὸ τῶν θείων ἱέρων κακγάρων τῆς
ἐν Κωνσταντίνοπόλεως πρώτης συνόδου».

Ἐπονται Κανόνες ἄλλων τενθῶν συνόδων καὶ πατέρων.

40 (φ. 72^b). «Τοῦ ἀγιωτάτου Τεμπλοθέου ἀρχεπίσκοπου
Ἀλεξανδρεῖας» ἐνὸς τῶν διὸν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταν-
τίνουπόλει σύνελθόντων ἀπόκρισεις κακνωνικαὶ πρὸς τὰς ἐπενεγύθισας;
αὐτῷ ἐρωτίσσις παρά τινων ἐπίσκοπων καὶ ἀληρικῶν».

41 (φ. 75^a). «Περὶ βιθύρων συγγενείας ἐκ τοῦ γῆ βιθύρου τῶν Ἀν-
στιτούτων».

42 (φ. 78^b). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἥμον Πιωάννου τοῦ Νη-
στευτοῦ περὶ χλεύρικῶν καὶ λερωμένων».

43 (φ. 79^a). «Περὶ τῶν ἀγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἐπτά συνόδων».

44 (φ. 81^b). «Διάφοροι διαφοραὶ καὶ διάθέσεις τῶν ἔξομολογουμέ-
νων κρύφια ἀμαρτήματα καὶ τοὺς τούτους ἀναδεχομένους δεῖ εἰναῖς
ἀληθεῖς καὶ ἀπταίστους πρὸς τὸν θεόν καὶ ἀπὸ θεοῦ καὶ ἐκ θεοῦ διά-
κρισιν γινώσκειν ὡς οἶμαι δ ταπεινός».

Αρχ. Δεῖ τὸν ἔξομολογούμενον κρύφια πταίσματα ἀνθρωπον.

Μάνε: κολοβόν, μετά τὸ φ. 82 λεπόντων δέο φύλλων.

45 (φ. 83^a). «Ἡ ἐν ταῖς λιθήναις πλακῇ γραφεῖσα δεκάλογος τῆς
Ἐξόδου».

46 (φ. 84^a). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἥμον Εβασταῖον ἀρχε-
πίσκοπου Εκαρέιας Καππαδοκίας πρόλογος καὶ ἀπρ-

δῆς διεξαγός περὶ τοῦ μετὰ ψρίνης καὶ καταγένεως καθ' ὑπουρή τοῖς θείοις μυστηρίοις τοῦ Χριστοῦ».

47 (φ. 84^β). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχεπίσκοπου Καστρίας Επαρχίας ἐκκλησιαστική».

Ἄρχ. Ἐκκλησία ἔστι νάός θεοῦ, τέμενος ἄγιον.

Μέγας κολοσσός μετά τοῦ κάθισκος.

Ο κάθισκος ἔχει καὶ πλλούτιν ἀρθρόσιν ἀπό φύλλου ως μάγιρι ση.

Τά φ. 5 καὶ 89-91 διεκδικούμενα ὑπὸ μυθών.

Στάχυωσις νάτι.

Ἐπί οὐρανού. Ἡ προσέλευσις ἐκ Κύπρου.

257.

Περγ. 0,137 × 0,11. Αιώνος XI (φ. 134).

1 (φ. 1^a). Προοίμιον περὶ τινῶν ἔργων Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας.

Ἄρχ. (ἀκέρ.) . . . εἰς δνομα τοῦ ἀγίου Κυρίλλου εἴτε οὖν κατὰ ἀλήθευταν αὐτοῦ τυγχάνουσιν εἴτε ἐπέδου τινὸς μετὰ ταῦτα ζητήσωμεν καὶ γάρ ἐτέρας τινάς φωνάς δογματικάς τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου ζητήσαντες ἐν ταῖς βίβλοις Ἀλεξανδρείας, νεοοθευμένας καὶ διεστραμμένας αὐτάς εὑρήσαμεν.

2 (φ. 2^a). «Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου πάπα τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τοὺς Ἀνατολικοὺς γραφεῖσης».

Ἀπόσπασμα βραχό. «Ἐπονται δροίως βραχέα καὶ» (φ. 2^β) «Τοῦ αὐτοῦ θεοσόφου Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Σούκανον ἐπιστολῆς», β' (φ. 2^β), «Τοῦ αὐτοῦ ἀγίου θεόφρονος Κυρίλλου πρὸς τὸν αὐτὸν Σούκανον», γ' (φ. 2^β) «Τοῦ αὐτοῦ δούσι πατρὸς Κυρίλλου», δ' (φ. 2^β) «Τοῦ αὐτοῦ ἀσθεμοῦ Κυρίλλου», ε' (φ. 3^α) «Τοῦ αὐτοῦ πανσόφου Κυρίλλου», ζ' (φ. 3^α) «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατὰ Ναϊτόριου», ζ' (φ. 3^β) «Τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου ἐπιστολὴν», η' (φ. 3^β) «Καὶ μετὰ βραχέα ἐν τῷ αὐτῷ χρήσαι φησιν δὲ Ἀμβρόσιος», θ' (φ. 3^β) «Τοῦ ἡδυτάτου φιλοτήρος Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύδσπος ἐκ τῶν κατὰ Εὐνομίου», ι' (φ. 4^α) «Ἐκ τοῦ κατοῦ λόγου», ια' (φ. 4^α) «Τοῦ αὐτοῦ θυμακώλου Γρηγορίου τοῦ Νύδσπος», ιβ' (φ. 4^α) «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς τὸ Μακάριον οἱ πειθῶντες καὶ διφυντες τὴν δικαιοσύνην», ιγ' (φ. 4^α) «Ομοίως καὶ τὴν φυγὴν καὶ τὸ σῶμα Χρυσόβραχομος ἐν τῷ λόγῳ τὸ εἰς τὴν Ἀγάληφυν», μετά μνείας τοῦ Ἀμφιλοχίου ἐν τάλαι, ιδ' (φ. 5^α) «Τοῦ αὐτοῦ Ἀμφιλοχίου ἐκ τοῦ λόγου δι: δὲ πεπτήρ μετέων μου ιστίν», ιε' (φ. 5^β) «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Λύσατε τὸν νεὸν τοῦτον», ιζ' (φ. 5^β) «Τοῦ αὐτοῦ Ἀμφιλοχίου πρὸς Εὐλόγιον ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν Ἀνατολικῶν εἰπόντων δύο φύσεις ἐν Χριστῷ», ιη' (φ. 6^α) «Καὶ πᾶλιν ἀ αὐτὸς εἰς τὸ δι τοῦ πατέρος ἐγεννηθῆ ἡμενιός φησιν». ιθ' (φ. 6^α) «Τοῦ ἀγίου Εἰρηναίου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κατὰ Οὐαλαντίνου», ιι' (φ. 6^α) «Ἀντιόχου ἐπισκόπου Πιστευμαῖδος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννην».

3 (φ. 6^β). Ἀργήλου «Περὶ θεοῦ».

Αρχ. "Οι δέ ψυχῆς νόθημά ἔστι τὸ κακός καὶ περιέργως ζητεῖν καὶ μάλιστα μετὰ ἀποστίας πᾶσι φρινεράς.

4 (φ. 10^a). «Τοῦ ἀγίου Εἰνδήλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τὸν πρὸς Ἐρμέσην περὶ τῆς ὁμονοίας Τριάδος».

5 (φ. 19^a). "Βουστίνου φελοσόφου καὶ μάρτυρος ἐκ τοῦ περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως λόγου».

6 (φ. 24^b). «Μαζέμπου ἐκ τοῦ περὶ πῶς ἐνόπτησεν ὁ θεὸς λόγος καὶ τί ἐνοίκησε».

7 (φ. 30^a). «Τοῦ ἀγίου Ἀναστασίου πῶς σῶμα μικρὸν δύναται ἀπεργράπτον εἶναι ὃ ἀνέλαβεν ὁ Κύριος ὁ γάρ θεὸς πανταχός».

8 (φ. 30^b). «Τοῦ Νόσσης ἐκ τοῦ Κατηγορικοῦ».

9 (φ. 33^a). [Τιμώνος Δαμασκηνοῦ] Κεφάλαια.

α' (φ. 33^a). «Περὶ ἐνεργειάς». Αρχ. Ἐνέργειά ἔστι κίνησις δραστική τοῦ ποιοῦντος.—β' (φ. 33^b). «Περὶ πάθους». Αρχ. Πάθος ἔστι τί φυσικόν, κίνησις φύσεως.—γ' (φ. 33^b). «Περὶ θελήματος».—δ' (φ. 34^a). «Περὶ συνθέτου φύσεως κατὰ ἀκεφάλων».—ε' (φ. 40^b). «Περὶ γνώσεως». Αρχ. Οὐδὲν τῆς γνώσεως ἔστι τιμιότερον ἢ γάρ γνώσις, φῶς ἔστι ψυχῆς λογικῆς.—ζ' (φ. 42^b). «Τις ὁ σκοπός». Αρχ. Ἐπειδὴ πᾶς ὁ ἀσκότος ἀταρχόμενος πράγματος ὡς ἐν σκότει διαπορεύεται.—η' (φ. 43^a). «Περὶ φιλοσοφίας». Αρχ. Φιλοσοφία ἔστι γνῶσις τῶν ὄντων ... γ' (φ. 44^b). «Περὶ φωνῆς». Αρχ. Ἐπειδὴ σκοπὸς ἡμῖν ἔστι διαλαβεῖν περὶ πάσης ἀπλῶς φιλοσόφου φωνῆς. —θ' (φ. 47^b). Αρχ. Διαιρεσίς ἔστιν ἡ πρώτη τομὴ τοῦ πράγματος.—ι' (φ. 49^a). «Περὶ τοῦ φύσεως προτέρου». Αρχ. Φύση οὖν πρότερον ἔστι τὸ συνενφερόμενον.—ια' (φ. 49^b). «Περὶ ξρισμοῦ». Αρχ. Ορισμός ἔστι λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος.

10 (φ. 51^b). «Τιμώνος μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὁρθοδόξου πίστεως».

Η τις τῶν φύλλων κατὰ τὴν διατηρηθείσαν ἀρχαίαν στάχωσιν συγκεχυμένη. Τακτές δὲ οἵτις¹ 518—519, ὅπου μένει ἐλλιπές τὸ κεφ. ε' ἐν ταῖς λέξεσι τὸ θεῖον τέκειόν ἔστι καὶ ἀνελλειπές κατά τε ἀγαθότητα κατά τε. Ἐπειτα τὸ φ. 73^a, δηλαδὴ τῶν λέξων πάντα ὑπὸ χειρα τῷ ἀνθρώπῳ ἦν· ἀρχοντα γάρ αὐτὸν κατέστησεν ὁ θεὸς ἀρχετόλον καφ. κς' («Περὶ γῆς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς»), διπερ εἶναι τὸ παρὰ Migne (Patrologia graeca Τόμ. 94 σ. 908 κ. ἔ.) φέρον ἀριθμὸν κδ'. Εξακολουθεῖ δὲ καὶ μέχρι τέλους ἡ τοιαύτη διαφορά δύο ἀπὸ πλέον ἀριθμῶν ἐν τῇ ἀριθμήσει· τῶν καρχλίων τοῦ κάθικος ἐν σχέσει πρὸς τὴν παρὰ Migne Ἐκδοσιν. Εἰς δὲ τὸ φ. 73 ἐπονται τὰ φ. 74—78 καὶ εἰς ταῦτα ἀκολουθεῖ τὸ καφ. κη' (=κς' Migne «Περὶ ἀνθρώπου») ἐν φ. 57^a, ἀρχόμενον διεκεν ἐκπτώσεως φύλλων ἀκέρχλον ἀπὸ τῶν λέξων τὸν νοῦν· ἀλλὰ μέρος αὐτῆς τὸ καθαρώτατον. Εἰτε δὲ ἐπονται ἐν συνεχείᾳ τὰ φ. 58—72 καὶ τέλος τὰ φ. 79—134. Εξακολεύεται δέ ἡ "Ἐκδοσις ὁρθοδόξου πίστεως μόνον μέχρι τοῦ καφ. πζ' (=πε' Migne «Περὶ τοῦ προσκυνεῖν πρὸς ἀνατολάς»), τοῦ κάθικος δυτος κολοβοῦ ἀλλὰ

τὰ ἀπό τοῦ καρ. πε' (=π' Migne) μέχρι τέλους δὲ σύζονται πλήρη, ὅτα τῶν
q. 131—134 ἐσχαμένων.

'Ἐνεγκοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ ὅλου καθέκος βραχέα καὶ ἄριστά σχόλια.

'Ἐν φ. Ηννα πλαγίωσε ἐν τῇ δεξιᾷθεν ἡπτά τάξει' + κατὰ τὴν σημεροῦ ημέραν

ητις εστίν ημέρα μὲν οὐρανὸς του (;) χρόνο του Χριστοῦ μετ' ήδ.

'Ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ φ. Ιωνία πρὸς τὴν σάρξ: διοτικος λατινική βραχινία δὲ γραμμάτων τοῦ δεκάτου τριτοῦ πλανῆς αἰώνος.

Στάχωσις γάρ.

'Ἐξ ἀγορᾶς. 'Η προσέλευσις ἐκ Κόπρου.

258.

Χαρτ. 0,225 × 0,16. Αιώνος XVIII (φ. 102).

1 (φ. 3^a). Ματθαίου Εὐλατόρεως Χοροκάνου.

Σύγκειται ἐκ καρ. τε', ὃν α' «Περὶ χριτοῦ νῦν εἶναι εἰς πάντας συμπαθεῖς ...», σοφ. (Ηνα) «Τάξις προκαθεδρείας τῶν ἀγιωτάτων πατρορεχθν καὶ ἀρχιεποκόπων καὶ αἱ μητροπόλεις αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται τὴν σύμπροτον καὶ οἵας ὑπόκειμεναι: τῷ βασιλεῖσθη τῶν πόλεων», καρ. σοβ' (φ. Ηννα «Περὶ πῶς γράψωσιν αἱ ἀρχιεπεῖς...»).—'Ἐν φ. Ηνβ' «Τὰ ὄντα τὰ τὸν Ἰησοῦν Ἱεροχήλ καὶ αἱ αμερικαὶ τῶν Ἰησοῦν τῶν πολυτίμων αἱ ὁποῖαι: ἵσσεν εἰς τῶν ἴροῦ». — καρ. τε' (φ. Ηνβ') «Βύχη ἡ λέγεται: εἰς τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν» — καρ. τε' (φ. Ηνβ') «Τὰ τῶν ἀρχιερέων διφτικτα».

'Ἐν φ. Ηνβ' ἡ Κάλαμος γράφη καὶ χειρὶ καυχάτο:

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Γερασίμου πένος.

Κατωτέρω μονοκονδύλική Γεράσιμος ἱερομόναχος τῆς μονῆς Κύκκου.

'Ἐν φ. Ηνμ'. 'Αρχινήθη, καὶ ἐτελειώθη, τὸ παρόν, νόμιμον, ὑπὸ χειρὸς, ἐμοῦ τού ἑλαχίστου, καὶ διμαρτολοῦ.» <Γερασίμου, Τερομονάχου δέομαι δλους ἐν Χριστῷ, δσοι, ἀνάγειρας αὐτὸ λαβεῖν τῶν σφαλμάτων τὸ πλῆθος συγχορησμού, δαιομαί, καὶ τῶν εὐχῶν χῶρηγίαν, μὴ ὑστερίσῃ ἀμαρτολοῦ, καὶ ἑλαχίστου, πάντων, εἴδα γάρ, δτι ἀμαθεῖς ὑπάρχω=τῷ σύνολον. Καὶ κατωτέρω:

† "Ἐγράψα τὸ παρόν εἰς ἄγιον· Κύκκου· ταῖς καὶ μαρτίου ἀψιχῇ.

'Ἐν τῷ παραχώλλῳ τῷ συγκακολλημένῳ τῇ διποθεν πινκκίδι μεταξὺ δοκιμίων κονδύλων. Τὸ παρόν βιβλίον ἔναι τοῖς εκλήσιας.

Κοσμεῖται ὕπὸ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

Τὰ φ. 1, 2, 87β, 94α, 99β-102 ἀγραφα.

Στάχωσις βυζαντ., μετὰ κομψῶν ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

'Ἐξ ἀγορᾶς. 'Η προσέλευσις ἐκ Κόπρου.

259.

Χαρτ. 0,20 × 0,142. Αιώνος XVI (φ. 87).

Ἐύχολόγιον.

α' (φ. 2^a). Εὐχα!, ὃν ἡ ἀρχὴ ἀκέφαλος.—β' (φ. 33^a). •Εὐχα!. εἰς ἀσθενοῦτας

τις πάσαν ἀσθένεαν πολλὰ ὁφέλημες». — γ' (φ. 62β). «Τάξις γνωμένη ἐπὶ σύγους καὶ πυρετοῦ». — δ' (φ. 70α). «Ἐξορκισμοὶ τοῦ Θειγορίου τοῦ θεολόγου ἐπὶ τῶν πυναράτων τῶν ἀκαθάρτων». Επονταὶ ἄλλοι: ἔξορκισμοί.

Τὰ φ. 1, 2 καὶ 87 ἀνταρτα. Μαζαῖν τὸν φ. 4 καὶ 5 λείπουσα: φύλλα. Τὸ φ. 86 ἰσπραγμάτων.

Καθεὶς πρὸς τὴν ἀπόχει τιλέρασθετος.

Κοραιτα: ὅποιοι μεγάλων ἐρυθρῶν ἀρχακῶν γραμμιστῶν.

Στάχωσις νέα.

ἘΕ ἀγοράς. Ἡ προσέλευσις ἐκ Κόπρου.

260.

Χαρτ. 0,216 × 0,145. Αἴθριος XV. Χαρτ. (φ. 287).

Κανόνες μεθ' ἔρμηνείας.

α' (φ. 1α'). Κανὼν ἀκέψαλος. «Ἄρχ. ἀπὸ τοῦ ἀκεφάλου προειρίσου... ἵνα ἀπίσημη ἴστορίας τῆς πρεσβυτέρους ἀμια καὶ νεωτέρας». — β' (φ. 24β). «Ἐτερος κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γενεθλίου» ποίημα τοῦ μεγάλου Κοδυμᾶ τοῦ ποιητοῦ». — γ' (φ. 49α). «Ἐτερος κανὼν δεκάταρων εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ποίημα τοῦ ἀγίου Φωτίου ἀννονοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ» ἐξῆγησις του κυρίου Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου]. — δ' (φ. 62β). «Ἐτερος κανὼν εἰς τὰ ἀγία θεοφάνεια τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» ποίημα τοῦ μεγάλου Κοδυμᾶ τοῦ ποιητοῦ ἐξῆγησις τοῦ κυρίου Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου]. — ε' (φ. 83α). «Ἐτερος κανὼν εἰς τὰ ἀγία φάντα διάμεδων ποίημα κυρίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐξῆγησις τοῦ αὐτοῦ κυρίου Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου]. — ζ' (φ. 97α). «Κανὼν εἰς τὴν Ἄππαντην τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ποίημα τοῦ κυρίου Κοδυμᾶ τοῦ ποιητοῦ» ἐξῆγησις τοῦ αὐτοῦ κυρίου Θεοδώρου [τοῦ Προδρόμου]. — η' (φ. 125β). «Ἀκολουθία τῆς μεγάλης ἑδομαζίσ». — θ' (φ. 133β). «Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τριτῇ διατὸν τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ». — ι' (φ. 137β). «Τριάδιον τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τριτῇ διατὸν τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ». — ιά' (φ. 164α). «Τριάδιον τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ». — ιβ' (φ. 173α). «Κανὼν εἰς τὰ ἀγίαν καὶ μάγια Σάββατον». Έν φ. 188α «Ἀπὸ τῆς παροῦσῆς ἐκτῆς ὥθης» καὶ μάχρι τέλους τοῦ κανόνος ποίημα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ κυρίου Κοδυμᾶ». — ιγ' (φ. 199β). «Κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν καὶ λαμπροφόρον καὶ μεγάλην Κυριακήν» τῆς τοῦ Κυρίου ἀναστάσεως ποίημα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ». — ιδ' (φ. 216α). «Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίκτου, κανὼν ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ] ἐπηγγήθεις παρὰ τοῦ Ἡρακλείας κυρίου Νικήτα». — ιε' (φ. 224α). «Κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν Παντηκοστήν ποίημα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ κυρίου Κοδυμᾶ» ἐξῆγησις δὲ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου». — ιζ' (φ. 234α). «Ἐτερος κανὼν εἰς τὴν ἀγίαν Παντηκοστήν ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ [τοῦ Δαμασκηνοῦ] ἐπηγγήθεις παρὰ τοῦ Ἡρακλείας κυρίου Νικήτα». — ιι' (φ. 242α). «Κανὼν εἰς τὴν ματαμέραστην τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» ποίημα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τοῦ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

κυροῦ Κοδυῆ ἔξηγησίς τοῦ Ηροδότου· κυροῦ Θεοδώρου· — ιη' (φ. 262^a). «Ἐπερος χαγίων ἐπὶ τῷ μεταμορφώσασθον κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» οὗ δὲ ποιητὴς ἡ μάγχης "Ιωάννης ὁ Δαυΐδικηνδος" ἔξηγησίς τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Θεοδώρου [τοῦ Ηροδότου]· — ιθ' (φ. 276^a). «Κανῶν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεράγιας Θεοτόκου· ποίημα καρ Κοδυῆ μοναχοῦ»· — κι' (φ. 283^a). «Ἐπερος χαγίων ἐπὶ τῇ ἡγετικῇ θεωρήσει τῆς θεωρήσεις Θεοτόκου».

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ψεύδης τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ἔιλφῳ τῆς σταχωσεως γειρὶ νεωτέρῳ Εποντον τοπαρον βιβλιων ενει μου, ἐν δὲ τῷ κάτω φὶ τοῦ φ. 1^η γειριγειστέρᾳ καὶ τόδε Παγκρατίου. 'Ἐν τῇ ἡνω καὶ τῇ δεξιάτερῃ φὶ τοῦ φ. 2^η γειρὶ νεωτέρῃ' τὸ αὐτὸν ἱριολόγην ερμινεμένον ἀγόρασα τὸ ἀπό τον καρ πάτα Λεοντίου ἥπε την ἀναρι^η δια χρονού (ε κατόπιν ἀριθμός ἀνιχνωστος) εἰς τους 1589 Χριστοῦ καὶ ἀπις βόνιενθει διαρπασε αὐτὸν ἀπό τον ἐμῶν ὅπο να εχει τας ἀρις ἀράς τον ἀγιον τειη θεῶφόρον πατέρον τὸν ἐν νηκει 'Ἐν δὲ τῷ κάτω φύλλῳ ἐν τῷ κάτω φὶ δινιστρόφως τὸ Βαρθολομαίος Ἱερομόναχος Λαζαρίτης 1672 σεπτ δὲ μεγάλων Ιερατικῶν γραμμάτων συμπεπλεγμένων. Τὸ παραφύλλον είναι, διτι ταῦτα είναι γαγραμμένα διά μολυβδίδος. 'Επειδή δὲ οἱ χρήσις αὐτῆς τῷ 1672 ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἀντολῇ είναι παρά πολὺ πρόσωρος, είναι λίγην πιθανόν, διτι η προκειμένη ὑπογραψή είναι γαγραμμένη ἀργότερον κατὰ μήμησιν ἀργαλοτέρης. 'Ἐν δὲ φ. 287^b πλὴν δοκιμίων κονδελίου κείμενον ἐξ στίχων μεγάλων γραμμάτων ξενικοῦ ἀλφαρήτου διεξομβλήτου. 'Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συνεδεμένῳ τῇ ὑποθεν πινακίδι τοῦ κάθικος ἀναγνωστικι τίς τὸ δνομικα Almoleto magistro.

'Ἐν τῇ δεξιάθεν φὶ τοῦ φ. 104^a γάγραπται γειρὶ νεωτέρῳ τὸ σημείωμα τόδε· τὸ δις τοὺς φρεναρισταὶ μια πηγα μεγάλει οπου ητο να χαθή ὁ κόσμος καὶ η κουντεράδα τῆς πάφου ἦδεν μεγαλον φόρον ἀπό τον ὄκτοβρην ἵος τον φερθουαριην ἔγινην το ση^{τη} (=οιτάριν) αεπρα 145 τον μ^δ (=μόδιον) καὶ τὸ κρ^{θη} (=κριθάριν) ἀεπρα 70 καὶ τι τὸ φευρουαρίου ημερα κηριάκι ευγοντα μας ἀπό την εκλησια ἀνάφανασι ἐ ξηλα φορτομενα ση^{τη} καὶ κρ^{θη} καὶ επουλησαν το αεπρα 70 τον μ^δ το ση^{τη} καὶ ἀποστεγαχοιθην ὁ κοσμος καὶ εδοξασεν το μεγαλοδίναμον θεὸν το επειφεν καὶ η κουντεράδα τεις Παφον επιφεν μεγαλην χαραν αμην. 'Ἐν δὲ τῇ ἡνω φὶ τοῦ φ. 104^b τῇ κάτῃ καὶ ἀνωτέρῳ γειρὶ τάδε· η ἐσικδαν τὰ καραβία την παρασκευή τι ἦ φερθουαρίου εξαναφάνην ἀλλον ξιλον το σαρβάτο τι ιη φευρουαρίου καὶ εκαμεν ἡρεμίαν (;) γηηρεες καὶ επούλισεν καρποσων ση^{τη} (=οιτάρην) ἀμε ητον ἀτέξαλλον καὶ εσικοσεν καὶ επιγεν (τὸ σημείωμα μένει ἀτελές).

'Ανωθεν τῶν πλειστων ἐπιγραφῶν ἐν τῷ πίνακι ιορδότατα μικρά ἀπίτιτλα. Στάχωσις ἐκ ξύλου περιβεβλημένου διά βύρσης ἀπλῆς.
Ἐξ ἀγορᾶς. Η προέλευσις ἐκ Κύπρου.

261.

Χαρτ. 0,192 × 0,148. Αιώνος XVII (φ. 290).

1 (φ. 1^a). 'Αλεήλασι Κεφάλαια βραχέα γνωμῶν εἰς δύο ἑκατοντάδας.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΙΩΑΝΝΙΝΑ K.T.II

Αρχ. (ἀκέψ.) ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ κεφαλαίου τῆς πρώτης ἐκτονείδος ἔχοντος ὅδε τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀποστρέψεται ὁ θεός. (Κεφ.) «κη» Μή εἴη γλωσσόδης μηδὲ φλύαρος, διτ... Τὸ τέλος λείπει, ἐσχιμένου μέρους τοῦ φύλου λε πρὸς τὰ δεξιά. Εγ. φ. 5a. «Ἐκτοστὴ δευτέρη ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ἰκλεγθεῖσα· Κεφαλαίον πρῶτον. Μή γινού ἀκιδιωτής, μηδὲ ἀναγνώσκων χασιμᾶσαι μηδὲ πρὸς ὄπινον καταιρέσσαι εὐχερῶς, εἰ 6». Ἀποδίωκε ἀκηδίαν ἐν προσευχῇ, καὶ πρόσεχε μετὰ ἀκριβείας τοὺς ὄγκους τῶν φαλιδῶν. Μετά τὸ κεφαλαίον στὸ ἐν φ. 16b τίτλο. Ταῦτα τὰ πλόημένα κεφάλαια, εάν μετὰ προσοχῆς πολλῆς ἀναγνώσκομεν καὶ ἀγνοιζόμεθα τῇ τοῦ θεοῦ συνεργείᾳ πρὸς τὸ ποιεῖν τὰ λεγόμενα ἀναφέρουσαν ἡμῖν ὥστε διὰ κλίμακος ἥως τὸν οὐρανόν καὶ εἰς τὰ τακεῖα τοῦ παραδείσου ἡμῶν γάρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ἀπάρχει καὶ διὰ τοῦτο σπουδάσσωμεν ἀγαπητοί, ἵνα διὰ καλῶν ἔργων, κληρονομήσωμεν τὰ αἰώνια ἀγαθά, ἐκεὶ ἐστὶ τὸ τρῶς καὶ ἡ γαρὰ, τῶν δικαίων, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. Φήν δέξα καὶ τὸ κράτος σὸν τῷ ἀνάργυρῳ αὐτοῦ πατεῖ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2 (φ. 17^a). «Νοοθεσία: ἀπὸ διαφόρων βιβλίων τῶν ὄσιων πατέρων λίαν φίλοφελεῖς, ζσαι δὲ αὐτὰς ἀσκηνως ἀνχγινώσκουσι: τὰ μέγιστα ὠφεληθήσονται».

Αρχ. Ηρώτον μὲν ὄφειλει ὁ ἡσυχάζων ὡς θεμέλιον ἔχειν τὰς πέντε ἀρετὰς ταύτας, ἥγουν διωπτήν, ἐγκράτειαν, ἀγρυπνίαν, ταπείνωσιν καὶ ὑπομονήν.

Μόνον ὁ πρόλογος ἐν τῇ ἀρχαιότερῃ, αἱ δὲ ἀπόμεναι ὑπὸ θείας ἐπιγραφῆς ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ διηγήσεις ἐν τῇ καθωρικλημάνῃ.

.3 (φ. 180^a). «Λόγος παρανετικὸς τοῦ ὄσιου πατρὸς ἡμῶν Ἐποφρακτήρα τοῦ Σόρου εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν».

.4 (φ. 194^a). «Ηερὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πολιτευομένων μοναχῶν νοοθεσίᾳ φρέλιμος».

Αρχ. Ἐκείνοι ὅποι ἀπαρνήθηκαν τὸν κόσμον καὶ ἐφόρεσαν τὸ ἀγιον σῆμα καὶ πάλιν εἶναι ἀνάμεσα εἰς τοὺς κοσμικοὺς, ὅλοι εἶναι γελασμένοι καὶ γαμένοι ὁ κόπος τους.

.5 (φ. 198^a). «Κεφάλαια διάφορα ἔτερα γεγραμμένα ἐκ τοῦ Ἀγθούς τῶν λειμῶνων» κατὰ πολλὰ ὥρατα συντελοντα εἰς φυγικὴν διφέλετην.

«Κεφαλαίον αὐτοῦ. Ὁράτις ἀδελφοί καὶ φρίξατε, εἰς πόσον φέρνετε τὸν ἔλεεινόν ἀνθρωπον ἐ διάδολος». Αρχ. Διηγήσατο τίς περὶ τενος μοναχοῦ ὅστις παρεκάλει τὸν θεόν ὅποις ἀξιώσωι αὐτὸν γενέσθαι ὡς τὸν Ἰσαὰκ τὸν ἔνα τῶν πατρὶς αρχῶν.

.6 (φ. 261^a). «Ο μέγας κανὼν τῇ πέμπτῃ τῇ: πέμπτης ἔδορε· δος».

«Ἄλλη χειρί. Κολοθός.

Ο καθεξέπειθεν υψηλός θύρασίας. Διάδικτης διασχερῶς ἀναγνώσκεται: πολλαχοῦ, ἐνα-

χοῦ δὲ καὶ εἰς ὅλως ἔξιτηλος ηὔραρτή, τόπως ἀπὸ τοῦ φ. 280 κ. δ.

Στάχωσις νέα.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

262.

Bouβ. II, 24 X 0,162. Αιώνος Η/V (φ. 232).

Μηναῖον.

Ἀκέραλον, καλοδόν καὶ ἄλληπές τινθν φύλλων ἐν τῷ μεταξύ. Ἀρχεται: ἀπὸ ἀκαρφάλου τῆς μνήμης τῶν ἀγίων Θεοκτίστου, Διονυσίου καὶ Θεογένους (3 Ὁκτωβρίου) μέχι περιστοτέτης εἰς τοὺς πρώτους στίχους τῆς μνήμης τοῦ μάρτυρος Ἐπιμάχου (31 Ὁκτωβρίου).

Τὰ φ. 14, 54, 55, 129, 183 ἁσχισμένα ἐπὶ μέρους. Τοῦ δὲ φ. 1^α τὰ πλειστά ἔξιτηλα.

Ἐν τῇ ἀνω φάτ τοῦ φ. 5^α τῇ κάτῃ χειρὶ δὲ ἡς ἐγράφησαν τὰ ἐν φ. 104 τοῦ καθηκός 280 σημειώματα ἀναγνώσκονται ταῦτα. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εποθανεν ὁ μακαριστατοιος δικηρίς Θωμας καὶ μέροις τῆς αὐτής μονῆς γυναικίου καὶ ἐπέθανεν ἔξω ἡς το χορίον καὶ ερπάσαν^τ ἡς τὴν χώραν καὶ ἐθαύμη ἡς την αὐτή μονήν καὶ αφίκεν...κά^τ χριστὸν τοντέστι νομίσματα χειλιαδες τρύπας σταρεντα (ἢ διαφεντα) πα....της μονῆς καὶ οἰαν... νός κοντος.. μακαρίσατε αὐτὸν ἐχρονίας αφργ . . . Διά στηγμῶν ἐσημασθήσασθαι ἀνταῦθι συλλαβὴ διποκεκομέναι ἐν τῇ φάτη διην ὑπό τοῦ ἀρχαίου σταγωτοῦ. Λι λάξεις Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀναφέρονται ίσως εἰς τὴν ἡμέραν 4 Ὁκτωβρίου τοῦ Μηναίου, διου παρενεγράψη τὸ στηματικα. Ἐν δὲ φ. 76^θ καὶ 77^α ἐν τῇ ἀνω φάτ τὸ ἔξης σημειώματα· γι τοῦ ἀγίου Θιωνα 5 Ιαν εκειθανε ὁ λιαφις (;) φυτὲ ημερα δ—

Στάχωσις νέα.

Ἐξ ἀγορᾶς. Ἡ προέλευσις ἐκ Κύπρου.

(Ἐπειτα τὸ τέλος).